

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radky Panáčkové a soudkyní JUDr. Heleny Krejčí a JUDr. Věry Vyhlídalové ve věci

žalobců: **a) Ing. Lee Louda**, IČO: 69326681
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužnice Správa pohledávek OKD, a. s.,
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

b) Správa pohledávek OKD, a. s., IČO: 26863154
sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Zagarem
sídlem 28. října 767/12, 110 00 Praha 1

proti

žalovaným: **1) Citibank N.A. London Branch**, reg. č. BR001018,
sídlem Citigroup Centre, Canada Square 25, E145LB, London – Canary Wharf
Spojené království Velké Británie a Severního Irska
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Přecechtělem
sídlem Klimentská 1207, 110 10 Praha – Nové Město

2) New World Resources N.V. „In Liquidation“, reg.č.34239108, BR016952,
sídlem 115 Park Street, London
Spojené království Velké Británie a Severního Irska
C/O Duff & Phelps Ltd., The Shard, 32 London Bridge Street,
London SE1 9SG, Spojené království Velké Británie a Severního Irska
zastoupená advokátem JUDr. Ludkem Chvostou
sídlem Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1

3) NWR Holdings B. V., reg. č. 61294179
sídlem Herrengracht 448, 1017 CA Amsterdam, Nizozemské království
p/a Duff & Phelps Ltd., The Shard, 32 London Bridge Street, London SE1
9SG, Spojené království Velké Británie a Severního Irska
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Ilczyszynem
sídlem Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1

za účasti: Krajské státní zastupitelství v Ostravě
sídlem Na Hradbách 21, 729 01 Ostrava

o odpůrcí žalobě a o určení pravosti a výše pohledávek

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Žádníková.

jako incidenční spor v insolvenčním řízení dlužnice Správa pohledávek OKD, a. s., IČO: 26863154, sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná – Doly, vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016

o uložení pořádkové pokuty

o odvolání advokáta JUDr. Dušana Dvořáka, sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2019 č.j. 32 ICm 3260/2016-967 (KSOS 25 INS 10525/2016), ve znění opravného usnesení ze dne 19. 6. 2019 č.j. 32 ICm 3260/2016-1152 (KSOS 25 INS 10525/2016)

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2019 č.j. 32 ICm 3260/2016-967 (KSOS 25 INS 10525/2016), ve znění opravného usnesení ze dne 19. 6. 2019 č.j. 32 ICm 3260/2016-1152 (KSOS 25 INS 10525/2016) se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Shora označeným usnesením soud prvního stupně uložil zástupci žalobce a) JUDr. Dušanu Dvořákovi, advokátovi se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno pořádkovou pokutu ve výši 5.000 Kč, kterou je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě tří dnů od právní moci usnesení.
2. Na odůvodnění rozhodnutí soud uvedl, že během jednání dne 29. 3. 2019 ve věci vedené Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 32 ICm 3260/2016 zástupce žalobce a) poté, co mu bylo soudem umožněno nahlédnout do provedeného důkazu, opakovaně vykřikoval, že soudkyně JUDr. Simona Pittermannová má ve věci již rozepsaný rozsudek, odmítal se posadit a pokračovat v jednání, ačkoliv jej o to soud opakovaně žádal a poučil jej o možnosti uložení pořádkové pokuty. Přestože soud zástupci žalobce a) JUDr. Dušanu Dvořákovi odňal slovo, ten pokračoval ve svém verbálním projevu, rušil pořádek v soudní síni a ani po opakované výzvě soudu nepřestal narušovat průběh soudního jednání, které bylo z těchto důvodů přerušeno a bylo nutno vyčkat do příchodu justiční stráže. Vzhledem k tomu, že JUDr. Dušan Dvořák narušil průběh soudního jednání konaného dne 29. 3. 2019, soud mu uložil pořádkovou pokutu.
3. Proti usnesení soudu prvního stupně podal advokát JUDr. Dušan Dvořák obsáhlé odvolání (v rozsahu 25 stran textu). Namítl, že JUDr. Simona Pittermannová (dále též jen „soudkyně“) nebyla oprávněna mu uložit pořádkovou pokutu, neboť není zákonnou soudkyní, když změna č. 5 rozvrhu práce Krajského soudu v Ostravě ke dni 31. 5. 2016, z níž citoval (viz bod 10 odvolání), kterou byly incidenční spory vyvolané insolvenčním řízením sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 přiděleny do oddělení 32 ICm, nebyla důvodná, což dovozuje z časových souvislostí podání insolvenčního návrhu ve věci dlužnice OKD a.s. (3. 5. 2016), zjištění jejího úpadku (9. 5. 2016) a změny rozvrhu práce (31. 5. 2016). Podle odvolatele Krajský soud v Ostravě reagoval na úpadek dlužnice změnou rozvrhu práce, kterou byly veškeré incidenční spory odňaty zákonnému soudci Mgr. Petru Kulovi a přiděleny do soudního oddělení soudkyně JUDr. Simony Pittermannové v době, kdy v rámci insolvenčního řízení nebyl zahájen žádný incidenční spor a vzhledem k tomu, že nedošlo k přezkumnému jednání, nemohl být jejich počet ani předjímán; v této souvislosti odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 27. 6. 2017 Pl. ÚS 22/16 (dále jen „Nález“), z nějž citoval. Na základě v něm uvedených závěrů odvolatel dovozuje, že postup „odnětí“ tohoto incidenčního sporu byl v rozporu s ustanovením § 160 insolvenčního zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Žádníková.

a § 21 a § 42 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích. Dále odvolatel poukázal na to, že v rámci incidenčních sporů dlužnice může být rozhodováno o vztazích a pohledávkách v rámci „skupiny NWR“, jejímž koncovým vlastníkem je Zdeněk Bakala, jehož zástupkyní a také zástupkyní společnosti New World Resources N.V. je JUDr. Petra Nováková, Ph.D. k níž a její rodině má soudkyně přátelský vztah; v této souvislosti odvolatel odkázal na usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26. 10. 2018, č.j. 32 ICm 3212/2017, 13 VSOL 855/2018-150 (KSOS 25 INS 10525/2016) a na písemné vyhotovení námítky podjatosti ze dne 30. 3. 2019, vznesené v této věci soudkyní žalobcem a) na jednání soudu dne 28. 3. 2019. V další části odvolání se odvolatel věnoval rozboru ústavněprávního rámce porušení práva na zákonného soudce, poukázal na příslušnou úpravu Ústavy České republiky, Listiny základních práv a svobod a závěry v blíže specifikovaných rozhodnutích Ústavního soudu České republiky, Nejvyššího správního soudu a odborné literatury, z nichž dovozuje, že při přidělování incidenčních sporů soudkyní Krajský soud v Ostravě podle uvedených závěrů nepostupoval. Součástí své argumentace odvolatel učinil také písemné vyhotovení námítky podjatosti ze dne 30. 3. 2019, kterou žalobce a) vznesl soudkyni na jednání dne 28. 3. 2019, a namítl, že soudkyně, aniž postupovala podle ustanovení § 15b odst. 1 o. s. ř., mu uložila mu pořádkovou pokutu. Tento její dle odvolatele svévolný a účelový postup, vedený snahou obejít ustanovení § 15b odst. 1 o. s. ř., je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Ve vztahu k ustanovení § 117 odst. 1 o. s. ř., uvedenému v důvodech napadeného rozhodnutí, odvolatel uvedl, že pokud není jednání soudkyně vedeno úmyslem naplnit účel řízení a věc spravedlivě projednat bez zbytečných průtahů, nelze je „akceptovat“ a považovat soudkyni za nedotknutelnou osobu, která bez ohledu na své jednání může rozhodovat o právech a povinnostech osob jen proto, že je takovou pravomocí nadána. Odvolatel zdůraznil, že neuposlechl příkazu soudkyně posadit se v soudní síni na své místo, stál u svého stolu a židle a opakovaně se dožadoval vysvětlení z jeho pohledu naprosto zásadního zjištění. Soud však v odůvodnění napadeného rozhodnutí dle odvolatele „zapomněl“ zmínit důvod, proč neuposlechl příkazu soudkyně a proč požadoval vysvětlení nastalé situace. Z pohledu odvolatele se v dané věci jedná o střet ústavního práva na spravedlivý proces, které svým „urputným postupem“ bránil, neboť se dožadoval „spravedlnosti a zajištění důkazu“, a povinnosti uposlechnout pokynu soudkyně, která vedla jednání. „Důkazem“, jehož zajištění se dožadoval, byl dle odvolatele „předpřipravený rozsudek v dané věci“, který soudkyně měla před sebou a který bylo možno zajistit jen v daném momentě. V tom odvolateli „bohužel“ nikdo nepomohl, soudkyně odmítla listinu ukázat na jeho výslovnou žádost i přítomnému státnímu zástupci a odmítla do soudní síně přivolat předsedu či místopředsedu soudu, čehož se odvolatel dožadoval. Namísto toho udělila odvolateli pokutu a nechala jej vyvést ze soudní síně i soudní budovy justiční stráží. Dále odvolatel popsal průběh části jednání Krajského soudu v Ostravě dne 29. 3. 2019, která předcházela vydání napadeného rozhodnutí, a k jeho prokázání navrhl důkaz audiozáznamem z jednání a výsledky na něm přítomných advokátů Mgr. Jakuba Hrabánka a JUDr. Tomáše Zagara. Podle odvolatele jeho jednání na soudním roku dne 29. 3. 2019 nelze při posouzení všech souvislostí považovat za hrubé ztěžování postupu řízení, předpokládané v ustanovení § 53 odst. 1 o. s. ř. pro uložení pořádkové pokuty, neboť bránil dle něj porušené právo na spravedlivý proces. I kdyby jím byl postup soudu v řízení ztížen, jeho jednání nedosáhlo intenzity hrubého ztěžování. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.

4. Odvolací soud předesílá, že dne 1. 6. 2019 nabyl účinnosti zákon č. 31/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů. Podle Čl. II. – Přejícného ustanovení zákona č. 31/2019 Sb., v insolvenčních řízeních, která byla zahájena a v nichž bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka přede

dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 182/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. *Podle ustanovení § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.*
6. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a osobou oprávněnou, přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a odst. 1 a 6 o. s. ř.), aniž ve věci nařizoval odvolací jednání (§ 214 odst. 2, písm. c/ o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
7. Z přepisu audiozáznamu z jednání soudu dne 29. 3. 2019, obsahujícího náležitosti dle § 47 odst. 4 instrukce MS ČR č. 505-2001-Org. ze dne 3. 12. 2001, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, vyplývá, že po té, co soudkyně provedla důkaz listinou a umožnila odvolateli jako zástupci žalobce a) do ní nahlédnout, ten tvrdil, že soudkyně již má napsaný rozsudek ve věci. Následně byl soudkyni vyzván, aby se posadil, což neučinil, opakoval své tvrzení adresované soudkyni, že již má „rozepsaný“ rozsudek, a na její pokyn, že se dále bude pokračovat v jednání a vyzvala jej k vyjádření (k důkazu) se dotazoval soudkyně, zda má (pod svými poznámkami) rozepsaný rozsudek. Po negativní odpovědi soudkyně, aniž mu bylo uděleno slovo, opakoval své tvrzení, že soudkyně má na stole rozepsaný rozsudek a vyzýval přítomného státního zástupce k zakročení. Na opakovanou výzvu soudkyně, aby se posadil, aniž mu bylo uděleno slovo, reagoval projevem, že je to „skandální“ a musí trvat na tom, aby „ten list“ viděl státní zástupce, (opakovaně) vyzýval soudkyni, necht' zavolat justiční stráž „na čemž trvá“. Při svém projevu, aniž mu bylo uděleno slovo, neustále přerušoval soudkyni, která mu přikazovala, aby se posadil, tvrzením, že se jedná o rozsudek, což není „normální“, po upozornění na možnost uložení pořádkové pokuty a přivolání justiční stráže, aniž mu bylo uděleno slovo, sdělil, že je na to „připraven“, na další výzvy soudkyně, aby se posadil, reagoval požadavkem, aby do jednací síně přišel předseda nebo místopředseda soudu, vyzýval soudkyni, aby zavolala justiční stráž a udělila mu pokutu, aby otočila „ten list co má na stole“, to vše v situaci, kdy přerušoval projev soudkyně, která jej výslovně upozorňovala, že mu nebylo uděleno slovo. Celkem soudkyně odvolateli čtrnáctkrát přikázala, aby se posadil, což neučinil a reagoval, že se neposadí a pokračovat nebude. Takové chování odvolatele na soudním roku dne 29. 3. 2019 pokračovalo po dobu cca jedenácti minut (jak vyplývá z délky audiozáznamu). Po vyhlášení napadeného usnesení, proti němuž odvolatel podal do protokolu odvolání, opět soudkyni vyzýval, aby listiny na svém stole „otočila“, trval na předvolání policie či justiční stráže a na dalších sedm výzev soudkyně, aby se posadil, reagoval tím, že se neposadí. Poté bylo jednání přerušeno.
8. *Podle ustanovení § 53 odst. 1 o. s. ř., tomu, kdo hrubě ztěžuje postup řízení zejména tím, že se nedostaví bez vážného důvodu k soudu nebo neuposlechne příkazu soudu, nebo kdo ruší pořádek, nebo kdo učinil hrubě urážlivé podání anebo nesplnil povinnosti uvedené v § 294, 295 a 320ab, může předseda senátu uložit usnesením pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč.*
9. Jak vyplývá ze shora uvedené rekapitulace průběhu soudního roku, který se v této věci konal dne 29. 3. 2019, chování odvolatele v soudní síni zásadním způsobem porušovalo zásadu důstojnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Žádníková.

soudního jednání a úcty k soudu a rušilo pořádek v jednací síni, které nemohlo řádně probíhat po dobu jedenácti minut. Odvolatel ve svém nežádoucím chování dále pokračoval i po té, co mu byla uložena pořádková pokuta, a způsobil, že jednání soudu bylo předčasně ukončeno.

10. Odvolatel namítá, že svým chováním na jednání dne 29. 3. 2019, kdy neuposlechl příkazů soudkyně a dožadoval se zajištění „předpřipraveného rozsudku“ jako důkazu, bránil ústavou zaručené právo na spravedlivý proces.
11. K tomuto argumentu odvolací soud uvádí, že pokud se odvolatel domníval, že soudkyně připravila rozhodnutí ve věci předem, respektive před skončením soudního jednání ve věci, a v tom spatřoval porušení svého práva na spravedlivý proces, měl k dispozici řadu prostředků, které mu k jeho obraně nabízí (nejen) procesní právo (srov. např. § 164 a násl. zák. č. 6/2002 Sb., § 1 odst. 10, § 9 zák. č. 349/1999 Sb.) tak, aby došlo k objasnění odvolatelem tvrzeného skutku a jeho posouzení z hlediska práva na spravedlivý proces. Rušení průběhu soudního jednání však mezi tyto prostředky rozhodně nepatří, a důvod nežádoucího jednání odvolatele spočívající v tom, že se – z jeho pohledu – domáhal zajištění důkazu v podobě dle jeho přesvědčení předem připraveného rozhodnutí, nic nemění na skutečnosti, že zásadním způsobem narušil důstojnost soudního jednání a neuposlechl příkazu soudu. Ve vztahu k námitce odvolatele, že soudce není nedotknutelnou osobou, která může rozhodovat o právech a povinnostech jiných bez ohledu na své jednání jen proto, že je touto pravomocí nadána, je třeba uvést, že soud je povinen při svém rozhodování postupovat podle stanovených pravidel a je na účastnících, aby se v případě jejich porušení bránili, ovšem rovněž jen v rámci jim zákonem poskytovaných prostředků (s výjimkami, o kterou se v této věci nejedná). Shora popsané chování odvolatele, byť vyplývající z jeho přesvědčení, že ve věci je již „rozepsaný rozsudek“ však tyto přípustné prostředky zásadním způsobem překračuje (v této souvislosti odvolací soud odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Nao 323/2015, dostupné na www.nssoud.cz, které se zabývá posouzením „přípravných úvah soudce vyjádřených ve formě evokující rozhodnutí“ ve vztahu k jeho vyloučení).
12. Odvolací soud nesouhlasí s argumentem odvolatele o zmatečnosti napadeného usnesení, které dle něj nebylo vydáno zákonným soudcem (§ 229 odst. 1, odst. 1, písm. f/ o. s. ř.). Jak vyplývá ze změny č. 5 rozvrhu práce Krajského soudu v Ostravě na rok 2016 a rovněž z časových souvztažností této změny a průběhu insolvenčního řízení ve věci dlužnice OKD a.s., uváděných samotným odvolatelem, změna přidělování incidenčních sporů v dané insolvenční věci byla učiněna „pro futuro“, transparentně a při dodržení pravidel pro přidělování věcí, přičemž pravidlo jednotnosti insolvenčního řízení dle § 160 odst. 1 I. Z. není součástí ústavních záruk. Vzhledem ke způsobu provedení změny rozvrhu práce do budoucna nebyly incidenční spory napadlé v insolvenčním řízení dlužnice přiděleny soudci Mgr. Petru Kulovi, který se ve vztahu k nim nestal zákonným soudcem, a tudíž mu nemohly být ani „odňaty“, jak odvolatel tvrdí.
13. K námitce, že soudkyni JUDr. Simoně Pittermannové byla žalobcem a) vznesena námitka podjatosti, která nebyla v rozporu s ustanovením § 15b odst. 1 předložena nadřízenému soudu, a proto je soudkyně vyloučena z rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty odvolateli, odvolací soud uvádí, že o této námitce již bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18. 9. 2019 č.j. 32 ICm 3260/2016, 13 VSOL 563/2019-1195 (KSOS 25 INS 10525/2016), kterým nebyla shledána důvodnou.
14. Odvolací soud uzavírá, že v této věci byly splněny předpoklady podle ustanovení § 53 odst. 1 o. s. ř. pro uložení pořádkové pokuty odvolateli, spočívající v tom, že hrubě ztížil postup řízení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Žádníková.

když na soudním jednání dne 29. 3. 2019 opakovaně neuposlechl příkazu soudkyně, aby se posadil, rušil pořádek v soudní síni tím, že verbálně projevoval svůj názor, aniž mu bylo uděleno slovo, a odmítl pokračovat v jednání, přičemž jeho nežádoucí chování pokračovalo přes opakované výzvy soudu k nápravě a pohrůzku udělení pořádkové pokuty. Uložení pořádkové pokuty odvolateli je zcela opodstatněné.

15. Z výše uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** přípustné dovolání.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; účastníkům incidenčního sporu se však také doručuje i zvláštním způsobem.

Olomouc 20. září 2019

JUDr. Radka Panáčková v. r.
předsedkyně senátu